

Liefde in tijden v an siliconen

Dit is geen smeug verhaal over seks. Dit is een verhaal over de pijn van het alleen zijn. De ongenadigheid van de menselijke consumptiecultuur. De wreedaardige angst voor alles wat afwijkt van de norm. En toch ook een beetje over een lekkere pornopop met een C-cup en een kont die niet volwaardig beschreven kan worden in een gezinsblad. Gelukkig maar.

RealDoll als filmster

Vanaf deze week draait *Lars and the Real Girl* in de bioscoop, over een man die een RealDoll, een namaakvrouw, verkiest boven het echte werk en zijn Bianca zelfs meeneemt naar de kerk. In tegenstelling tot wat u zou denken, is dit geen platvloerse sekskomedie, maar een ontroerend liefdesverhaal waar u gerust met uw lief naartoe kan. Verslaggever Michaël Lescroart wilde wel eens weten hoe dat is: een relatie met een plastic vrouw die niets zegt, altijd mooi zit (of ligt) te wezen maar wel zwaar weegt. Hij ging er niet mee naar de kerk, zó gek is-ie nu ook weer niet.

Valentijnsdag 2008, 09.30 uur. Ieder moment nu kan mijn date op de redactie toekomen. Ze zou er al lang geweest moeten zijn, ware het niet van miserie op de ring. Reken daarbij de files die ze vanmorgen in Duitsland had en haar laattijdigheid is perfect verklaarbaar. Daar moet je erbij nemen. Een man moet kunnen wachten op een vrouw.

Vrouwen zijn laat. Dat is nu eenmaal zo. Ik ben proper geschooren, heb een vers hemdje aange-trokken, zuig op een muntje maar weet geen blijf met mijn klamme handjes. "Is ze er nog niet?" vraagt een collega. In zijn stem ligt een ondertoon die een zekere 'ze-gaat-u-hier-toch-niet-laten-staan-blinken-in-uw-proper-hemd-zeker?' bezorgdheid uitstraalt. Ik word er nog nerveuzer van. "Nee, ze heb-

ben net gebeld. Het is weer miserie aan de singel."

Ik probeer het zo nonchalant mogelijk te zeggen, maar dat lukt niet helemaal. Ik ga alvast bij de poort wachten. Daar ben ik tenminste veilig voor vervelende vragen en nieuwsgierige blikken.

Mijn eigen schuld natuurlijk. Ik had haar komst maar stil moeten houden. Of tenminste moeten zwijgen over haar C-cup en appelvormig kontje. Maar hoe gaat dat? Stoefen over vrouwen is nu eenmaal wat mannen doen. Dat is even normaal als vrouwen die te laat zijn.

10.15 uur. Waar zit ze, verdomme! Zo moet prins Filip zich ongeveer gevoeld hebben vlak voor ze hem zijn Mathilde brachten. Je

WAT IS ER MIS MET ONS COVERMODEL?

Wat is er fout met de cover? Als u goed kijkt, ziet u dat de cover-Britney 96% meer siliconen bevat dan de originele queen of pop. Jawel, ons covermodel is een pop. Een sexy pop, maar een pop desalniettemin. U kan zo'n siliconenbabe in huis halen voor de ronde prijs van 8.000 euro. Maar leest u toch maar eerst het verslag van onze ervaringsdeskundige.

weet van de foto's hoe ze eruitziet. Je weet ook dat het goed komt en dat ze van je zal houden. Haar hele voorgeschiedenis is erop gericht om jou van dienst te zijn. En toch wil je een goede eerste indruk maken. Alsof je ze nog moet versieren. Anderzijds, als ik dat zou kunnen, zou ze natuurlijk niet eens nodig zijn.

Die grijze BMW daar? Hangt daar een Duitse nummerplaat aan? En die blonde die vanachter zit... Ja, dat is ze. Godverdomme, ze zal toch iets anders moeten aantrekken als ze met me uit wil gaan. Een slechtzittend slipje en door-kijktruitje met blote navel. Kom-aan zeg, voor wie neemt ze me? De sloerie. Gelukkig hebben we hier nog een en ander liggen.

Ik ben klaar voor een unieke date met een pop. Excuus, een RealDoll. 42 kilo liefde in rubber en siliconenverpakking. Wijlen Lolo Ferrari is er niks bij. Ze heet Jenny, overigens, maar als me dat niet zint, kies ik gewoon een an-

**En een vijver met viskes
En een fonteinkeken dat spuit.**
**Maar zolang dat ik hier alleen zit
Haalt dat allemaal niet veel uit.
Het is die eenzaamheid,
eenzaamheid, eenzaamheid
Hoe raak ik ze kwijt?**

Een paar regels uit *Een Rustige Oude Dag* van Urbanus. Onlangs werd het nummer schitterend gecoverd door K3, de plastic zang-elfjes van Studio 100. Hun kinderstemmetjes blazen de dikke laag Urbanus-kolder van dit lied. Wat overblijft, is een kwetsbaar, schrijnend nummer.

Ik weet niet of het daaraan ligt of aan het feit dat de meisjes van K3 ook in de handel te koop zijn, maar hun versie van dit nummer zou zeer geschikt zijn als verkoop-sjingle voor de Amerikaanse RealDoll. RealDolls zijn tot in de kleinste details nagemaakte siliconenvrouwen. Ze hebben een skelet dat hen toelaat de meeste

gen de eenzaamheid. Laten we het op 'liefdespop' houden. Een goed verstaander heeft weinig uitleg nodig en het haalt er toch een beetje de vloek van af. Uiteraard bent u een voorstander van echte vrouwen en we gaan hier geen seksistische grappen maken (toch niet meer dan strikt noodzakelijk), maar staat u me toe om enkele troeven van de RealDoll toe te lichten. U zal er geen speld tussenkrijgen.

1) Een RealDoll is volledig à la carte. U wil het lichaam van Jennifer Lopez voor de grote verzakkingen? U krijgt het. Gezicht, lichaamsbouw, borts grootte, schaamhaarsnit, stand van de mond, oogkleur, make-up, huidskleur: alles is vrij te kiezen. Gezichten zijn bovendien vervangbaar. U bent even uitgekeken op haar verschijning? Kan gebeuren. Plak er gewoon een nieuw fris gezichtje op en klaar is Kees.

2) Veiligheid. Tenzij u er zelf vieze ziektes instopt, gaat u er ook geen uit halen. De pop zelf is niet toxisch.

3) Praktisch. Een RealDoll heeft nooit hoofdpijn. Ze vindt nooit dat u te veel gedronken heeft of te laat thuis gekomen bent.

4) Ze brengt troost en rust. Van niet te onderschatten belang! Een leeg bed is een leeg bed. Een RealDoll is gezelschap. Een hondje dat u niet hoeft uit te laten, maar op z'n hondjes op haar best is.

5) Haar schoonmoeder is de reseveband van een supertruck onderweg van Moskou naar Siberië. U hoeft ze nooit te ontmoeten.

6) Goedkoop. Al valt hier over te discussiëren. Is een pop van 8.000 euro goedkoper dan een echte vrouw?

Natuurlijk kan u nu een opsomming geven van wat ze allemaal niet kan en niet is. Het is geen liefhebbende vrouw, noch een zorgzame moeder. En haar kookkunsten zijn compleet ondermaats. Geef ik grif toe. Maar als u mij toestaat, verwijst ik graag nog eens naar item 5 van bovenstaande lijst. Wilt u dat echt allemaal weggooiden om iets triviaals als zorgzaamheid?

Versgeplukte meloenen

Het mag dan wel een pop zijn, er zijn van die zaken die je als man

K3 en de liefdespop

**Ik heb elke dag mijn taske koffie
En goei boter op mijn beschuit
Een koppel zelfgelegde eitjes
En vitaminekes met fruit**

**Ik heb ook een hofken vol met bloemekes
Met een vogelken dat fluit**

houdingen aan te nemen en hun 'huid' voelt zeer realistisch aan.

Ja, u mag haar gerust een seks-pop noemen als u het graag recht voor de raap heeft. Seks is de basisreden van haar bestaan. Ze heeft alle mogelijke penetreerbare openingen die u ook bij zogenaamde 'echte vrouwen' vindt en haar rubberen tanden duw je vrijwel zonder weerstand naar achteren. Als u wat meer ruimte nodig heeft, is haar tong zelfs eenvoudig verwijderbaar.

U kan zowat alles met haar uithalen wat God geboden en verboden heeft, maar u mag haar niet ordinair noemen. Dat zou beledigend zijn voor de duizenden mannen die een RealDoll in huis hebben gehaald in hun strijd te-

Bij de vergelijkende test valt de klassieke sekshop-pop (het strijplankmodel, zeg maar) toch wat licht uit.

Paris Hilton staat Ilsa beeldig. Ze lijkt wel Ilse Demeulemeester, maar dan meer naturel.

gewoonweg niet doet. Zoals meteen na aankomst haar slip uittrekken om te kijken hoe goed alles wel is nagemaakt. Het is grof en niet gentleman-like. Noem me gerust ouderwets, maar dat is hoe ik erover denk.

Haar chauffeur (en ook wel haar pooier), de Duitser Mitja Klee, doet haar een P-hostessoutfit aan terwijl ik me zedig omdraai. Heel even kijk ik over mijn schouder en zie nog net hoe haar boezem onder het te kleine T-shirtje wegglijpt. Ze merkt het niet. De lange autorit heeft haar een tikje in de war gebracht en ze staart wat wezenloos voor zich uit. Toen ik daarna hoffelijk de deur van de wagen openhield terwijl ze werd buitengedragen, heb ik heel even haar rechterborst langs mijn arm voelen glijden. Per ongeluk. Ze voelde wat koud aan, maar vooral heel stevig. Ik wilde nog even een vergelijking maken met versgeplukte meloenen, maar eigenlijk heb ik:

a) geen flauw idee hoe versgeplukte meloenen voelen. Het zou dus niet meer dan een op vermoedens gestoelde gok zijn.
b) nog net op mijn tong gebeten voor ik deze weinig verijnde opmerking de wereld instuurde. Trouwens, vergelijkingen met meloenen zijn wel heel erg cliché.

Wie op een dag als Valentijn het maximum uit zijn RealDoll wil halen, kan zich maar beter inhouden en niet als een dolle stier op zoek gaan naar de plastic clitoris. Ik verklaar me nader. Iedere player van niveau weet het: de jacht is leuker dan de vangst. Béatrice – mooi hè? – vindt alles prima en is overal voor in. Als er in onze prille relatie dus ook maar enige erotische spanning kan zijn, ga ik die helemaal alleen moeten opbou-

wen. Wat dat betreft laat Béatrice het initiatief graag over aan de man. Eigenlijk laat ze zowat alle initiatief liever aan de man over, maar dat vind ik niet zo erg. Als ik een lepe feministe had gewild, had ik het wel bij die ene met haar snor geprobeerd. Hoe heet ze ook alweer? Kristien Hemme-rechts!

Béatrice ziet er prachtig uit in haar rood rozenjurkje. Vurig en passievol. De schoentjes zijn drie maten te klein, maar met wat wringen is het toch gelukt. Dat moet u bij uw vrouw eens proberen. Die zaagt gegarandeerd de oren van uw hoofd. We gaan naar de sekshop. Die beleven hoogdagen met Valentijn, maar wij gaan niet om te kopen. Als kritisch consument wil ik Béatrice wel eens vergelijken met haar lagelonenconcurrentes uit lagelonenlanden. "Dat wordt lachen", fluister ik in haar oor terwijl ik teder haar veiligheidsgordel vastmaak. Ik moet me al lelijk vergissen als ze niet heel even glimlacht. Dit is een wedstrijd die ze niet kan verliezen.

Dat blijkt ook wanneer we in de winkel staan. Niet één van de opblaasmeisjes komt ook maar in de buurt. Zet er een camera op en je hebt uitzachtelevisie waar Wie Wordt de Man van Phaedra? een puntje aan kan zuigen. In vergelijking met de concurrentie is ons Bieke natuurlijker, zachter, mooier, steviger, makkelijker in gebruik, minder snel te verwarren met een strandbal en u hoeft niet naar de fietsenmaker om rustinnekas als ze kapot is. Eigenlijk is er maar één discipline waarin ze de duimen moet leggen. Als u een aanhanger bent van zwembadseks, is de RealDoll niet de beste keuze. Diepzeeduikers daarentegen, kunnen hun hartje ophalen.

De uitbaters van de shop fluiten bewonderend tussen hun tanden. "Het gebeurt wel eens dat een klant komt informeren naar een RealDoll, maar ze is te duur om echt aan de man te brengen. 8.000 euro, daar heb je een kleine auto voor." Misschien vindt u een liefdespop iets voor zielenpoten, maar dat is uw probleem. Ik ben de meest klassevolle zielenpoot in een straal van 100 kilometer. Als het niet meer is. Waar staat die villa van Phaedra?

Une dame de voyage

Wanneer werd de eerste sekshop gemaakt? Geen kat die het weet. Maar als prostitutie het oudste beroep van de wereld is, kan de eerste die een goedkope alternatief bedacht heeft, niet lang achtergebleven zijn. De eerste fabrikant van sekshoppen was dus vermoedelijk een Nederlander die tegen een kleine vergoeding twee lachende oogjes tekende onderaan de buitenkant van uw rechter wijsvinger. Bijdehand Sofietje was geboren. Sindsdien is er veel veranderd. De productie en ontwikkeling van sekshoppen is nauw verbonden

met het leger in het algemeen en het marinewezen in het bijzonder. Maanden op zee zitten zonder vrouw, bleek een bron van inspiratie. De meer open-minded zee-lieden kozen er gewoon de minst behaarde onder hen uit, die vervolgens zijn uiterste best deed om een baard te laten groeien. Homoseksualiteit in de lange omvaart was in die dagen heel gewoon. Vandaar dat de homogene gemeenschap vandaag nog steeds een matrozenpakje op z'n tijd weet te waarderen.

Voor wie echt oprecht godsvrezend was, was de minst behaarde geen oplossing. De Franse (wie anders?) marine ontwikkelde een pop die bestond uit aaneengesnaaide vodden die de wondermooie naam *dame de voyage* meekreeg. Wie het dan nog waagde om op het dek te masturberen en de kapitein te laten uitglijden, was voor de rest van de reis verantwoordelijk voor het onderhoud van voornoemde dame. Op die manier was Frans-Guyana wel heel erg ver. In de 20ste eeuw was het vooral het Japanse leger dat zich bezighield met sekshoppen, die de naam 'Hollandse echtgenotes' (Dutch waifu) meekregen. Dat laatste is een verwijzing naar een

Bij de verkeerslichten kan de chauffeur rechts van mij zijn ogen niet van haar afhouden. Ik leg mijn hoofd even treiterig in haar hals.

rieten kussen waar Nederlandse koloniale op slapen, niet naar onze vrouwelijke noorderburen. De Hollandse stoeipoppen waren niet alleen een manier om de hormonenspiegel in balans te houden, er was ook een strategisch nut. Niet het wijdverspreide verzet was het probleem van het Japanse leger. Wel de wijdgespreide benen van de lokale prostituees met vieze ziektes. Het gebruik van een pop zou dus alvast één vijand uitschakelen. Althans, op papier. Want eenmaal geconfronteerd met een vrouw van vlees en bloed had zo'n Japanse soldaat zoets van 'met alle Chinezen...'. Wat natuurlijk leuk meegenomen is als je net China bent binnengevallen.

Over de ontwikkeling van een nazi sekspuppe doet een hardnekkig verhaal de ronde. Waarschijnlijk is het historisch zo wankel als een Ikea-kastje, maar het is ook te mooi om te laten liggen. Volgens de Duitse zelfverklaarde journalist Norbert Lenz, had Himmler begin jaren '40 de ontwikkeling van een sekshoppen bevolen. Het project onder codenaam *Model Borghild* moest Duitse soldaten niet alleen beschermen tegen ziektes, er zat ook een ideologisch kantje aan. Wat is immers het nut van een raszuiver Germaans herenvolk te kweken, als datzelfde herenvolk zich na de uren gaat vermengen met niet-Arische vrouwen? Om alvast

de appetijt voor 'eigen wijf eerst' te promoten, voldeed pop Borghild aan de nazi-idealen. Ze was blond, blauwogig, had altijd zin en was een combinatie van de meest prominente sekssymbolen van die tijd. Wie betrap werd met een *Dutch waifu*, werd geëxecuteerd wegens rassensvermenging. Jammer genoeg is Borghild nooit op grote schaal verdeeld. Volgens Lenz werd het geheime productielaboratorium gebombardeerd en raakte het hele project in het verdomhoekje van de geschiedenis.

Waarschijnlijk complete onzin, maar toch: de eerste op grote schaal geproduceerde pop voor mannen was wel van Duitse makelij (1952). *Bild Lilli* was een kleine pop die alleen in lingerie of hotpants verkrijgbaar was. Te klein om echt te consumeren tussen de lakens, diende ze vooral ter inspiratie. Pikant detail: *Bild Lilli* stond in '59 ook model voor Barbie. De volgende keer als uw dochter om een Barbie vraagt, kan u dus gerust antwoorden dat die vuznige nazislet er bij u niet inkomt. Overschot van gelijk!

"Het is groen, klojo"

Ook Béatrice voldoet perfect aan de Arische vereisten. Ze kan zo het leger in. Hoewel, misschien is haar huid iets te donker. Doet er niet toe, voortaan heet ze Ilsa,

Wolvin van de SS. Waarbij SS staat voor SiliconenSeks. Ik laat mij geen Agnewke aansmeren. Ze kan het enthousiasme over de nieuwe naam nauwelijks verbergen. Nauwelijks, maar het lukt haar wel.

- "Wat denk je van een streepje lunch, schat."
- "..."
- "Hoe bedoel je, je hebt niks om aan te doen? Je ziet er prachtig uit!"
- "..."
- "Rustig maar, dan gaan we toch nog even langs de winkel. Iets uit de Paris Hilton-collectie? Niets is goed genoeg voor mijn keuntje."
- "..."
- "Ik jou ook, poppemieke. Ik jou ook."

Tip: laat uw RealDoll steeds zedig bedekt als u met haar een ritje maakt in de wagen. Mijn pop in rood niemendalletje, trekt de aandacht van zowat iedere chauffeur die een glimp van haar kan opvangen. Vanop die afstand is Ilsa niet te onderscheiden van een echte blonde babe. Vooral bij de verkeerslichten. De chauffeur rechts van me kan zijn ogen niet van haar afhouden. Om hem wat te treiteren, leg ik mijn hoofd even in haar hals. "Het is groen, klojo!" Op de radio zingen Paul McCartney en Michael Jackson van The Girl Is Mine.

RealDolls zijn echte vrouwen en ik kan het bewijzen. Ze liegen bij-

voorbeeld over hun gewicht. 42 kilo, staat er op de brochure. Ik geloof er niks van. Doe er gerust 10 kilo bij. Pas op, dat gewicht heeft ook zijn positieve kanten. Het incasseringsvermogen wordt erdoor vergroot, wat de authenticiteit in bed ten goede komt. Een pop die bij de eerste stoot door het raam vliegt, is stukken minder geloofwaardig. En gênant om terug te vragen als ze over het muurtje bij de burens is gevlogen. Dat neemt niet weg dat het in- en uitstappen iedere keer opnieuw een ruggengraat teisterende onderneming is. Af en toe zijn er wel behulpzame mensen die een handje willen toesteken – "Is mevrouw niet goed?" – tot ze merken dat mevrouw geen mevrouw is. Dan slaat de behulpzaamheid om in ofwel een joviale lach of een blik alsof er nog restjes kleuter tussen mijn tanden zitten. Bij het aanpassen van een nieuwe outfit, is de reactie een combinatie van beide. Ik kan het ze niet kwalijk nemen. Mannen die poppen aankleden, roepen nu eenmaal associaties op met psychiatrische instellingen. Het is bovendien niet makkelijk om haar aan te kleden. De gewrichten geven wel mee, maar soepel is anders. Alsof de rigor mortis al een beetje is ingetreden.

Maar laten we het vooral vrolijk houden. Het resultaat is verbluffend. Paris Hilton is top op het lijf van Ilsa. Ze lijkt op een wulpse Ilse Demeulemeester. Maar dan iets minder geforceerd. Meer naturel, zeg maar.

Het restaurant is om de hoek. Te dicht om de wagen te nemen. Te ver om te dragen. Een winkelkarretje brengt soelaas. Een mens leert snel bij. Een rolstoel zou helemaal ideaal zijn. Zou ik trouwens geen parkeerkaart voor invaliden kunnen krijgen? Even Margriet Hermans tippen, ze stelt er gegarandeerd een parlementaire vraag over. Als holebi's mogen trouwen, mogen poblebi's toch wel een invalidekaart, zeker? Dé kans voor CD&V om te bewijzen dat ze geen lakeien van het Vaticaan zijn als het om ethische dossiers gaat. Hup Yves!

Uit de poppenkast!

De kopers van Real en andere Dollen zijn onder te verdelen in twee categorieën. Zij die de pop als (seksueel) gezelschap zien en zij die het vooral praktisch vin-

RealDoll-liefhebbers houden gezamenlijke picknicks en ruilbeurzen waar ze ongedwongen zichzelf kunnen zijn.

den. Tot die laatste groep behoort de kunstenaar die op zoek is naar een stilzittend model en de verkoper van tweedehandswagens die zijn motorkapmeisjes heeft vervangen door RealDolls. "Ze zijn altijd op tijd, klagen nooit dat het te koud is en je kan ze aftrekken van de belastingen."

De eerste categorie is uiteraard stukken interessanter voor journalistieke doeleinden. De liefhebbers voelen zich vaak verkeerd begrepen door de buitenwereld en hokken samen. Zo zijn er dollfeestjes waarop ze samenkomen voor een picknick, een ruilbeurs ("die van mij haar gezicht tegen die van u") of om gewoon ongedwongen zichzelf te kunnen zijn. Op het internet verzamelen gelijkgestemden op www.dollforum.com. Daar verdelen ze zichzelf onder in *lovers* van alleen hoofden, alleen torso's of de complete pop. Ieder zijn meug en wie zonder zonde is, smijte de eerste torsodoll.

Wie wil toetreden tot het forum, moet aan enkele voorwaarden voldoen. Zo staat bijvoorbeeld in de gedragscode dat leden geen

beledigende opmerkingen mogen posten over mekaar's poppen en voorkeuren. Daar komt alleen maar ruzie van. Wat kan wel? Mensen kunnen er zich outen ofte 'uit de poppenkast komen', ideeën uitwisselen en nieuwigheden bespreken. "De ontdekking van deze site is als thuis-komen", stelt een van de leden. De beroemdste popeigenaar is radiomaker Howard Stern, die beweert dat orale seks met een RealDoll beter is dan met een echte vrouw. Stern heeft – naar eigen zeggen – honderden vrouwen tussen de lakens gehad en kan dus vergelijken. Zijn pop heet overigens Elizabeth Hazelbeck. Dichter bij huis heeft Filip Dewinter een breedglimlachende RealDoll om partijredevoeringen op te luisteren. Of is dat gewoon Anke Van dermeersch? Het is moeilijk te zeggen. Anke ziet er steeds realistischer uit dezer dagen.

We hebben allemaal *Psycho* gezien en misschien bent u wat bang van de vrienden van pop. Begrijpelijk, maar weet dan dat toen Andreas Vesalius in de 16de

Gaan winkelen met mevrouw? Ja, maar dan niet in zo'n ordinaar grijs winkelkarretje, hè!

eeuw lijken begon open te snijden, ook hij werd beschouwd als een freak en godslasteraar. Vandaag wordt hij geroemd als de grondlegger van de anatomie. Volgens professor Kim Jong Hwan, de Koreaanse wereldautoriteit in genetische robots, zal het niet zo lang meer duren voor seks tussen (robot)pop en mens, heel gewoon zal zijn. "Robots zullen dankzij artificiële chromosomen zelfs lust kunnen voelen." En nu u weer. De freaks van het Doll Forum zouden wel eens pioniers kunnen zijn.

In Japan zijn ze wat dit betreft een stapje verder. Daar kunnen liefhebbers reeds naar bordelen waar kamers standaard zijn uitgerust met propere lakens, een badkamertje en een liefdespop. Heeft u een voorkeur voor een bepaalde kledij, belt u gewoon even op voorhand. Het is geen toeval dat Japan op dit vlak het voortouw neemt. In het shintoïsme wordt ook aan voorwerpen een ziel toebedeeld. Zo wordt een pop opnieuw iemand en is seks weer net iets makkelijker. Wie opstaat om een idioot tamagotchibeest te voederen, mag u altijd wakker maken om een pop te plezieren.

De meest futuristische poppen op de markt zijn echter van Duitse makelij. Michael Harriman, een vliegtuigmecanicus, heeft een pop ontworpen die een lichaamstemperatuur van 37 graden behoudt, een hartslag heeft, ademt en kreunt. Sterk? Het wordt sterker. Tijdens de seks stijgt de lichaamstemperatuur en de hartslag en wordt er harder geademd/gekreunt. Enig nadeel: Harriman heeft zijn meisjespoppen 'Andy' gedoopt en voorlopig zijn ze nog foelieijk. Maar er wordt aan gewerkt. Geef het nog een paar jaar en deze conversatie zou wel eens doodnormaal kunnen worden in de Vlaamse slaapkamer:

- "Schat, heb je geen zin om vanavond..."

- "Nee, ik heb hoofdpijn. Pak de pop maar."

Mijn vrouw begrijpt me niet

Ik pak de pop uit het winkelkarretje en vloek me te pletter. Het was me nooit eerder opgevallen dat het schitterende restaurant Volef's (als je ergens binnen mag met een pop, mag je er best wat sluitreclame voor teruggeven) een trap had. Wat mij betreft kan de toekomst niet snel genoeg beginnen. Steek de technologie van de Asimo-robot (u weet wel, dat Japans ruimtevaartertje dat echt kan lopen en koffie zetten) in ons Ilsa en op stap gaan wordt meteen een stuk makkelijker. Een van de weinige mensen die me durft aan te spreken over Ilsa, doet een rake observatie:

- "Zo'n ding heb ik nog nooit op restaurant gezien."

- "En als u haar eens opheft, weet u meteen waarom."

Het gezeul met Ilsa en het feit dat er altijd wel een been of arm ergens achter blijft haken, is een beetje een domper op onze relatie. Dat en het feit dat haar benen onmogelijk te sluiten zijn (waar is dat goed voor?!), begint me wat te irriteren. Wat gaan de mensen wel niet van me denken?

Anderzijds, ze eet als een vogeltje, wat goedkoper uitkomt, en ze vindt het niks erg als je haar glas inpikt. Ilsa ontpopt zich ook wat verrassend tot een prima luisteraar. Waar een doorsnee vrouw al lang een ander onderwerp zou hebben angesneden, kan ik oeverloos blijven lullen over de Belgische politiek en miserie op het werk: "Kan je je dat nu voorstellen, schat? Nu willen ze dat ik een hele dag met een sekspop rondloop. Zijn ze nu helemaal zot geworden? Ik doe het niet! Ze kunnen op hun kop staan."

Een memorabele lunch. Alleen bij het voetjevrijen loopt het even mis. Een ongelukkige beweging

De slet!

van mijnentwege brengt Ilsa uit evenwicht waardoor haar hoofd op haar bord terecht komt. Kan de beste overkomen.

Goodbye Dolly!

Die avond zit ik samen met Ilsa op het verjaardagsfeest van ons zusterblad Ché. Ik schreeuw het ene complimentje na het andere in haar oor, maar de muziek staat te luid. Ik zie de mannen wel kijken en besef wat er gaat komen, maar een mens kan zijn plas niet blijven ophouden. Wanneer ik terugkom van het toilet, twee glaasjes bubbels in de hand, is ze omsingeld door twee Johnnies die haar ruw betasten en met hun vieze vingers langs haar lippen en in haar mond glijden. Haar lipstick was nog niet eens droog. Ilsa laat betijen. Ze ziet me niet eens staan. De slet. Na alles wat we samen beleefd hebben.

Ik zuip me een stuk in mijn kraag en houd haar in de gaten. Nu zit ze eens alleen, dan weer in gezelschap. Mij kan het geen barst

schelen. De geplande deelname aan De Nieuwe Mama kan ze op haar buik schrijven. Ik ga terug naar mijn zwangere vrouw en twee kindjes. Zodra deze fles leeg is en ik mijn sleutels terugvind. En als ik ze niet terugvind, doet mijn vrouw gewoon open. Dat kan je van deze trut niet zeggen.

"Hoe zit het dan met de seks?" hoor ik u denken. Stel dát ik het gedaan heb, zou ik het u dan zeggen? Ik heb wel een schoonmoeder, toevallig.

Goodbye dolly.

Tekst: Michaël Lescroart
Foto's: Sigfrid Eggers

Met dank aan restaurant Volef's (www.volefs.be), libidos-ertheek Herentals (www.libidos.be), Ann en Tom van Pravda en Duits RealDoll-verdeler Mitja Klee (www.woe-kassel.de)

De recensie van *Lars and the Real Girl* vindt u op p.112.

50 Duotickets te winnen!

U wil zo'n RealDoll wel eens aan het werk zien op het witte doek? Dat kan, en wel in de buitengewone, fijnzinnige en aandoenlijke film *Lars and the Real Girl*, vanaf 27/2 in de bioscoop. En wat wil nu het toeval? Dat wij hier 50 duotickets hebben liggen! Rep u naar www.p-magazine.com!

